

**RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG
TE OOST-VLAANDEREN
VAN 11 MEI 2026**

Afdeling Dendermonde

Kamer D14

In de zaak van het openbaar ministerie

BURGERLIJKE PARTIJEN :

N., R. M. K. T. , RRN (...), geboren te Bakwasumba op (...), van Belgische nationaliteit, ingeschreven te (...), in eigen naam en in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van T. N. met RRN. (...), geboren te Jette op (...), wonende (...)

burgerlijke partij, bijgestaan door meester Ellen Vandenput, advocaat te Dilbeek

UNIA, onafhankelijke overheidsinstelling met rechtspersoonlijkheid, opgericht bij Samenwerkingsakkoord van 12 juni 2013 tussen de Federale Overheid, de Gewesten en de Gemeenschappen voor de oprichting van het interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme onder de vorm van een gemeenschappelijke instelling zoals bedoeld in artikel 92 bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 met maatschappelijke zetel gevestigd te 1060 Sint-Gillis, Victor Hortaplein 40

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door meester Ellen Vandenput, advocaat te Dilbeek

tegen:

BEKLAAGDE :

B., A. V. D. S. , RRN (...) geboren te Aalst op (...)
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te (...)

beklaagde, bijgestaan door meester Leo Loos, advocaat te Aalst, loco meester Geraldine De Rouck,
advocaat te Aalst.

1. TENLASTELEGGING

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het Strafwetboek;

opzettelijke slagen met verzwarende omstandigheden

opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht,
(art. 392 en 398 lid 1 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd op een minderjarige,
(art. 100 ter, en 405 bis. 1° Sw)

te Aalst op 28 februari 2022 0

ten nadele van T. N.
(geboren op ...)

* * *

2. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van de dagvaarding waardoor de zaak bij haar werd aanhangig gemaakt.

De rechtbank behandelde de zaak op de openbare terechtzitting van 13 april 2026.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het openbaar ministerie bij monde van L. Peeters, substituut procureur des Konings, en de aanwezige partijen.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1. Grond van de zaak

1.

Beklaagde moet zich voor de rechtbank verantwoorden wegens het opzettelijk toebrengen van slagen of verwondingen aan T. N. op 28 februari 2022, met de verzwarende omstandigheid dat deze werden toegebracht aan een minderjarige.

In conclusie en op de terechtzitting van 13 april 2026 verzocht beklaagde de tenlastelegging te herkwalficeren naar een inbreuk op artikel 418 van het Strafwetboek.

2.

De schuld van beklaagde aan de feiten van de enige tenlastelegging, zoals correct gekwalificeerd, blijkt genoegzaam uit het strafdossier. De rechtbank verwijst hiervoor naar de verklaring van N. M. K. T., dewelke steun vindt in het relaas van de getuige die anoniem wenste te blijven en in de vastgestelde verwondingen.

Nu uit de aanvankelijke verklaring van N. M. K. T. noch uit het relaas van de anonieme getuige blijkt dat beklaagde daarbij (zelf) enige racistische uitlating zou hebben gedaan, ziet de rechtbank geen grond om de feiten te herkwalficeren zoals door de burgerlijke partijen gevraagd. 1

De leeftijd van T. N. blijkt uit het aan het strafdossier gevoegde uittreksel uit de geboorteakte zodat ook de verzwarende omstandigheid dat de feiten werden gepleegd ten aanzien van een minderjarige bewezen is.

De feiten zijn hem toerekenbaar en de rechtbank zal beklaagde hiervoor veroordelen.

3.2. Straftoemeting

1.

De in hoofde van beklaagde bewezen verklaarde feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet, zodat voor deze feiten samen bij toepassing van artikel 65 eerste lid van het Strafwetboek slechts één straf dient te worden opgelegd.

Bij het bepalen van straf en strafmaat houdt de rechtbank rekening met de aard, de objectieve ernst en de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd, alsook met de persoon van beklaagde. De rechtbank houdt tevens rekening met de doelen van de bestraffing zoals bepaald in artikel 7 van het Strafwetboek, zoals gewijzigd bij wet van 18 juli 2025 houdende maatregelen met het oog op de vermindering van de overbevolking in de gevangenissen en tot invoering van de principiële onmogelijkheid om het elektronisch toezicht uit te voeren op de plaats waar het slachtoffer verblijft (B.S. 4 augustus 2025, in werking getreden op 4 augustus 2025) dat ingevolge artikel 2 van het Strafwetboek als mildere strafwet van toepassing is.

2.

De feiten zijn objectief ernstig en wijzen op een gebrek aan respect voor andermans fysieke integriteit. Het beslechten van discussies of spanningen door fysiek geweld te gebruiken, is hoe dan ook geen manier waarop men met elkaar omgaat in een geciviliseerde maatschappij en getuigt van een gevaarlijke ingesteldheid zodat een strenge en principiële straf zich opdringt.

3.

Beklaagde is 36 jaar en heeft geen blanco strafverleden.

Op de terechtzitting van 13 april 2026 verzocht beklaagde om de gunst van de opschorting, in ondergeschikte orde om een werkstraf.

4.

De feiten zijn te ernstig om beklaagde de gunst van de opschorting toe te kennen.

De rechtbank houdt anderzijds rekening met het tijdsverloop sinds de feiten en met het relatief gunstig strafverleden van beklaagde en gaat daarom in op het in ondergeschikte orde gedane verzoek om beklaagde een werkstraf op te leggen. De rechtbank is van oordeel dat een werkstraf voor beklaagde een meer passende straf is dan een gevangenisstraf, vermits hij op die manier een dienst bewijst aan de maatschappij die hij door zijn gedrag heeft benadeeld. De omvang van deze werkstraf moet beklaagde doen inzien dat de bewezen verklaarde feiten niet voor herhaling vatbaar zijn. Hij moet ook weten dat dit een gunst is en dat wordt voorzien in een vervangende gevangenisstraf voor het geval de werkstraf niet wordt uitgevoerd. Beklaagde dient tevens te worden veroordeeld tot een geldboete, dewelke door

de rechtbank integraal effectief wordt opgelegd opdat hij het ontoelaatbare karakter van zijn gedrag zou inzien.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

1.

N. M. K. T., in eigen naam en in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van T. N. , en Unia stelden zich burgerlijke partij lastens beklagde. [M

De burgerlijke partijstelling van N. M. K. T. is tijdig en regelmatig. De rechtbank verklaart ze ontvankelijk. Gelet op de weerhouden kwalificatie verklaarde de rechtbank de vordering van Unia onontvankelijk.

2.

N. M. K. T. vordert in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige dochter T. N. een schadevergoeding van 1.500,00 euro en in eigen naam een schadevergoeding van 1.000,00 euro, te vermeerderen met intresten en een rechtsplegingsvergoeding.

In conclusie betwistte beklagde deze vordering.

3.

Het staat voor de rechtbank vast dat N. M. K. T. in eigen naam materiële en morele schade leed ten gevolge van de bewezen verklaarde feiten alsook morele schade in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige dochter T. N. .

De rechtbank begroot deze in redelijkheid en billijkheid op een bedrag van 500 euro materieel-moreel vermengd in hoofde van N. M. K. T. in eigen naam en 500 euro in hoofde van N. M. K. T. in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige dochter T. N. .

Deze bedragen dienen te worden vermeerderd met intresten en een rechtsplegingsvergoeding, begroot op minimumbedrag gelet op de tweedelijnsbijstand die beklagde geniet, zoals nader bepaald in het beschikkend gedeelte.

5. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlastelegging;

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:

K.B. 27.04.2007; Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006 (gerechtskosten);

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 3, 4 V.T., 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190 ter, 194, 195;

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew.art.36 wvv 07.02.2003;(opdecimen)

Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 65, 66, 85, 0

Burg. Wetboek, art.1382; W.17.4.1878,art.3 en 4; Wetb. strafrecht, art.44,45;(BP)

Wet van 1 augustus 1985, art. 28 en 29 gew. Wet 24.12.1993, art. 3 en Wet 07.02.2003 art. 45 gew. art. 1 K.B. 31.10.2005;(€25);

BESLISSING

De rechtbank beslist OP TEGENSPRAAK

OP STRAFGEBIED

De rechtbank:

- verklaart beklagde SCHULDIG aan de feiten van de enige tenlastelegging;
- VEROORDEELT beklagde voor deze feiten samen tot een werkstraf van 50 UREN en tot een GELDBOETE van 240,00 EURO, zijnde een geldboete van 30,00 EURO, verhoogd met 70 opdecimen (x8);
- legt beklagde een GEVANGENISSTRAF op van 5 MAANDEN voor het geval de werkstraf niet wordt uitgevoerd;
- zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens beklagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 15 dagen;
- zegt dat deze werkstraf moet worden uitgevoerd binnen de 12 maanden na de dag waarop deze rechterlijke beslissing in kracht van gewijsde is gegaan behoudens verlenging van deze termijn door de probatiecommissie;
- zegt dat de griffier binnen 24 uur na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis aan de voorzitter van de bevoegde probatiecommissie en aan de afdeling van de Dienst Justitiehuis van de Vlaamse Overheidsdienst Justitie van dit gerechtelijk arrondissement, uitgifte van het vonnis zal bezorgen.

VEROORDEELT B. V. D. S. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 250,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 90 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 62,37 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 35,81 EUR

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank:

- verklaart de vordering van Unia onontvankelijk;
- verklaart de vordering van de burgerlijke partij N. M. K. T., in eigen naam en in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige dochter T. N. ontvankelijk en in de hiernavolgende mate gegrond;
- veroordeelt beklagde om aan de burgerlijke partij in eigen naam een schadevergoeding te betalen van 500 euro, te vermeerderen met de vergoedende interesten vanaf 28 februari 2022 tot op vandaag en met de moratoire (gerechtelijke) interesten vanaf vandaag tot de datum van volledige betaling, telkens aan de wettelijke rentevoet;
- veroordeelt beklagde om aan de burgerlijke partij in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige dochter een schadevergoeding te betalen van 500 euro, te vermeerderen met de vergoedende interesten vanaf 28 februari 2022 tot op vandaag en met de moratoire (gerechtelijke) interesten vanaf vandaag tot de datum van volledige betaling, telkens aan de wettelijke rentevoet;

- beveelt dat het bedrag dat aan de minderjarige toekomt op een geblokkeerde rekening moet worden geplaatst op naam van de minderjarige, waar het – behoudens wettelijke uitzonderingen – onbeschikbaar blijft tot aan haar meerderjarigheid.

- veroordeelt beklaagde tevens tot de kosten, waaronder de rechtsplegingsvergoeding begroot op 588,66 euro.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 11 mei 2026 door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, sectie correctionele rechtbank, kamer D14:

- E. Baeyens, rechter

in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzetting, met bijstand van griffier Sonja Saeys.